Inspreektekst Raadsvergadering: Belang van het groen en correcte uitgangspunten De Duif
Voorzitter, raadsleden, geachte aanwezigen,

Ik wil graag ingaan op het belang van groen

Wij zijn in 2011 in de wijk Mariënstein komen wonen. En dat had een reden: de wijk is een fijne plek waar bewoners veel waarde hechten aan het groene, dorpse karakter. Mariënstein is opgezet als compacte wijk met een groene zoom rondom. Hier ontmoeten mensen elkaar. Kinderen spelen, voetballen, vliegeren. Volwassenen lezen in de schaduw van een oude boom een boek, doen yogaoefeningen, schoolkinderen gymmen op het gras. En dan heb ik het nog niet eens over de rijke (beschermde) biodiversiteit. Ter illustratie: twee dagen geleden brak ik bijna mijn nek over een egel. De groene long biedt verkoeling tijdens hete zomers, sta maar eens onder een oude dikke boom als het dertig graden is, de groene long helpt bij waterberging en draagt direct bij aan de gezondheid en het welzijn van alle wijkbewoners.

Goed, we hebben de oppervlakte, maar ik wil het vanavond ook hebben over de *kwaliteit* en de ecologische waarde van het bestaande groen. Volwassen bomen en volwassen groenstructuren zijn onvervangbaar: ze bieden nestgelegenheid, schuilplaatsen (ergo de egel) en een complex ecosysteem, dat tientallen jaren nodig heeft om te ontstaan. Nieuwe jonge aanplant wordt beloofd, dat is mooi, maar u en ik weten dat jonge aanplant onmogelijk een volwassen boom die al veertig of vijftig jaar staat kan vervangen. Natuur heeft een intrinsieke waarde die bescherming verdient, maar het heeft ook impact op ons welzijn en de leefbaarheid. Wetenschappelijk onderzoek toont aan dat volwassen, groenrijke buurten niet alleen zorgen voor minder hittestress en betere gezondheid, maar ook aantoonbaar bijdragen aan meer wijktrots en betrokkenheid. Het behouden van bestaand volwassen groen is een basis uitgangspunt voor nieuwe ontwikkelingen.

Vooropgesteld: niemand in de wijk is tegen bouwen. De huizen moeten er komen, de school moet er komen. Maar wat ons wel zorgen baart is dat er in de stedenbouwkundige plannen wordt voorgesteld om te bouwen op gronden die in het omgevingsplan de bestemming 'Groen' hebben. Hiermee raken we de kern van onze dorpse identiteit. Als we in Heiloo de grens oversteken om woningbouw toe te staan binnen bestaande groenbestemmingen, stappen we op een hellend vlak met een grote precedentwerking voor het hele dorp.

Aan dat stedenbouwkundige plan, dat ik al eerder noemde, zitten ten aanzien van groen een aantal stekels en doorns. Ik benoem er drie:

1.Het schoolplein is 100% groen: Niet waar. Tabijn heeft aangegeven dat schoolpleinen gemiddeld genomen voor 65% verhard zijn. Dus maar 35 % groen.
2.Parkeerplaatsen zijn openbare groene ruimte: Niet waar. De nieuwe parkeerplaatsen worden uitgevoerd met open grastegels. Hoewel dit zeker positief is voor waterinfiltratie, is een parkeervak voor een auto natuurlijk géén bruikbare groene verblijfsruimte waar de groennorm over spreekt.
3.Bestaande bewoners worden niet meegeteld in het plan: In het boekwerk wordt de overgebleven ruimte alleen gedeeld door de 72 *nieuwe* woningen. Bestaande omwonenden die nu al van deze, nu nog, groene zoom gebruikmaken, worden compleet buiten beschouwing gelaten. Dat is krom rekenen.

Tenslotte: het merendeel van de nieuwe woningen in het appartementensegment heeft geen tuin, waardoor de druk op het openbare groen juist méér dan gemiddeld zal zijn. Als de school bovendien besluit het schoolplein buiten schooltijden niet volledig open te stellen, daalt de beschikbare ruimte per woning nog verder. En sowieso is het schoolplein dagelijks tussen 07:00 en 19:00 (voorschoolse opvang, reguliere school en naschoolse opvang) afgesloten en niet bruikbaar voor particuliere bewoners.

Beste raadsleden,

Wij vragen u allen met klem om uw besluitvorming te baseren op juiste feiten en eerlijke uitgangspunten. Binnen de kaders van wetgeving en gemeentelijk beleid. Laat De Duif een voorbeeld worden van echte ruimtelijke en ecologische kwaliteit, onderbouwd met feiten die kloppen.

Dank u wel.